

NAHAFTOWAĆ (1) *vb pf*

3 sg m *praet* nahaftował.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wyhaftować wiele (z subiektywnym podkreśleniem wielości); *tu przen* [wiele czego na kogo]:

Zwrot: »nahaftować na się słów [czego]« = *przyzdobić się słowami* [czego]: [o Lutrze] Bojąc się także by go Ewangeliją nie porobiono/ łow Ewangelijey ś. ná się pełno náháftował. *ReszPrz* 39.

Formacje współrdzenne cf HAFTOWAĆ.

LW